

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 май 2024 г. (преюдициално запитване от Софийски районен съд — България) — „Топлофикация София“ ЕАД

(Дело C-222/23, Топлофикация София (Понятие за местоживеене на ответника) ⁽¹⁾)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) 1215/2012 — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Заповедно производство — Понятието „местоживеене“ — Гражданин на държава членка, чийто постоянен адрес е в тази държава членка, а настоящият му адрес е в друга държава членка — Невъзможност за промяна или отказ от този постоянен адрес)

(C/2024/3886)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Заявител: „Топлофикация София“ ЕАД

Диспозитив

- 1) Член 62, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела
трябва да се тълкува в смисъл, че
не допуска национална правна уредба, съгласно която се счита, че гражданите на държава членка, пребиващи в друга държава членка, имат местоживеене на адрес, който винаги е регистриран в първата държава членка.
- 2) Член 4, параграф 1 и член 5, параграф 1 от Регламент № 1215/2012
трябва да се тълкуват в смисъл, че
не допускат национална правна уредба, както е тълкувана в националната съдебна практика, да предоставя на съд на държава членка компетентността да издава заповед за изпълнение срещу длъжник, за когото съществува обосновано предположение, че към датата, на която е подадено заявлението за издаване на заповедта за изпълнение, е имал местоживеене на територията на друга държава членка, в случаи, непредвидени в глава II, раздели 2—7 от този регламент.
- 3) Член 7 от Регламент (ЕС) 2020/1784 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2020 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“)
трябва да се тълкува в смисъл, че
допуска съд на държава членка, компетентен да издаде заповед за изпълнение срещу длъжник, за когото съществува обосновано предположение, че има местоживеене на територията на друга държава членка, да се обърне към компетентните органи и да използва средствата, предоставени от тази друга държава членка, за да установи адреса на длъжника с цел връчване на заповедта за изпълнение.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 26.6.2023 г.